

BAB 5

KESIMPULAN

5.1 Pengenalan

Tujuan bab ini adalah untuk membuat kesimpulan dan melihat apakah kesilapan yang dilakukan oleh responden-responden dalam penggunaan ABBJ.

Bab 4 telah diperlihatkan data yang diperolehi daripada ujian objektif berkenaan ABBJ. Oleh itu perbincangan dalam bab ini bertumpukan kepada :

1. Faktor-faktor penyebab berlakunya kesilapan apabila responden-responden menggunakan ABBJ.
2. Samada penyelidikan ini menepati hipotesis yang cuba dikenal pasti di dalam penyelidikan ini.
3. Memberikan beberapa cadangan untuk memperbaiki tahap kefahaman dalam pembelajaran ABBJ.
4. Cadangan penyelidikan akan datang.

5.2 Faktor-Faktor Penyebab Berlakunya Kesilapan Apabila Pelajar-Pelajar Menggunakan ABBJ

Beberapa faktor telah dikenal pasti mengenai sebab berlakunya kesilapan daripada data-data analisa yang diperolehi antaranya ialah:

1. Kegagalan responden-responden membezakan fungsi-fungsi kata penghubung yang ada dalam ABBJ. Ini adalah kerana responden-responden tidak menitikberatkan garis panduan yang wujud pada beberapa fungsi kata penghubung.
2. ABBJ disamaertikan dengan ABBM. Telah dinyatakan bahawa ABBM tidak mempunyai kepelbagaian maksud dan situasi iaitu setiap kata penghubung yang wujud dalam bahasa Melayu boleh ditukarganti antara satu sama lain tanpa mengubah maksud ayat. Manakala ABBJ adalah sebaliknya iaitu pemahaman sesuatu konsep fungsi situasi adalah penting supaya berbezaan antara setiap fungsi kata penghubung dapat dilihat dengan jelas.

5.3 Adakah Penyelidikan Ini Menepati Hipotesis Yang Disarankan Di Dalam Penyelidikan Ini

Seperti yang telah dimaklumkan pada 1.4, hipotesis yang akan cuba disarankan di dalam penyelidikan ini oleh penyelidik ialah pelajar BJ menghadapi masalah membuat perbezaan ABBJ disebabkan gangguan oleh bahasa utama.

Dapatan penyelidikan menunjukkan bahawa bagi kebanyakan tahap kefahaman pelajar dalam ABBJ adalah sangat lemah. Ini telah terbukti pada **Graf 4.14** yang

mencatat keputusan analisa peratus keseluruhan kesilapan bagi kata penghubung **To** iaitu 44.5%, kata penghubung **Ba** iaitu 50.9%, kata penghubung **Tara** iaitu 45.4% dan kata penghubung **Nara** iaitu 52%. Daripada data yang diperolehi didapati dua faktor utama yang menyebabkan responden melakukan kesilapan iaitu yang pertama responden tidak prihatin terhadap garis panduan yang wujud pada sesetengah kata penghubung sebagai panduan dalam penggunaan ABBJ.

Kedua ialah kegagalan responden-responden membezakan antara fungsi-fungsi kata penghubung yang ada dalam ABBJ. Ini bukanlah disebabkan pengaruh bahasa utama seperti hipotesis yang akan disarankan dalam penyelidikan ini. Ini terbukti pada **Jadual 4.1**, Taburan Keputusan Analisis Setiap Fungsi Kata Penghubung pada Bahagian Satu. Jadual ini menunjukkan tahap penguasaan responden terhadap soalan-soalan yang telah dikemukakan pada setiap fungsi kata penghubung pada Bahagian Satu ialah tiga tahap Baik (B) dan dua tahap Sederhana (C). Di mana tahap-tahap ini menunjukkan satu petanda yang memuaskan dalam tahap kefahaman dan penguasaan ABBJ sekiranya soalan-soalan yang dikemukakan mempunyai satu jawapan sahaja atau jawapan yang tetap dan jelas.

Manakala keadaan sebaliknya berlaku pada **Jadual 4.2**, Taburan Keputusan Analisis Setiap Fungsi Kata Penghubung pada Bahagian Dua. Jadual ini menunjukkan tahap penguasaan responden terhadap soalan-soalan yang telah dikemukakan pada setiap fungsi kata penghubung pada Bahagian Dua ialah dua tahap Sederhana (C), lima tahap Lemah (D) dan satu tahap Amat Lemah (E). Daripada gred-gred ini, kita dapat lihat bahawa responden gagal membezakan antara

fungsi-fungsi kata penghubung yang ada dalam ABBJ sekiranya soalan-soalan yang dikemukakan mempunyai lebih daripada satu jawapan yang membolehkan sesuatu ayat bersyarat itu membentuk satu ayat yang gramatis dan tepat.

Oleh itu adalah tidak benar jika dikatakan bahawa pelajar BJ menghadapi masalah membuat perbezaan ABBJ disebabkan oleh gangguan bahasa utama kerana sekiranya ini terjadi, sudah pastinya **Jadual 4.1** tidak akan mencatat tahap-tahap atau gred-gred yang menunjukkan satu petanda yang memuaskan dalam tahap kefahaman dan penguasaan ABBJ. Kenyataan ini dikukuhkan lagi dengan pemerolehan data-data **Jadual 4.2** iaitu tahap kefahaman dan penguasaan pelajar dalam ABBJ adalah lemah. Responden berhadapan dengan kekeliruan yang berpunca daripada ketidakseragaman konsep yang wujud pada setiap fungsi kata penghubung dan menimbulkan kegagalan responden-responden membezakan antara fungsi-fungsi kata penghubung yang ada dalam ABBJ.

5.4 Beberapa Cadangan Untuk Memperbaiki Tahap Kefahaman Dan Penguasaan Dalam Pembelajaran ABBJ.

Beberapa cadangan untuk memperbaiki tahap kefahaman dan penguasaan dalam pembelajaran ABBJ. Antaranya ialah :

1. Memupuk minat pelajar

Kaedah pengajaran sangat penting dalam menyampaikan sesuatu perkara semasa sesi pengajaran dan pembelajaran. Oleh itu tenaga pengajar mesti mempunyai pelbagai kemahiran atau teknik mengajar agar dapat memupuk minat pelajar untuk

mengikuti pelajaran dan seterusnya supaya pengajaran menjadi lebih berkesan. Menurut Mohd. Azidan Abdul Jabar (2000), alat bantu mengajar juga memainkan peranan yang penting dan hendaklah dijadikan sebagai salah satu daripada komponen utama pengajaran dan pembelajaran. Sikap juga adalah satu perkara yang penting dalam menentukan penguasaan sesuatu perkara. Apabila sesuatu itu dapat dikuasai maka tidak akan berlakulah kesilapan.

2. Latihan Tubi

Latihan tubi berperanan penting dalam memberi pengukuhan kepada seseorang. Pengajar-pengajar hendaklah sentiasa memberi latih tubi kepada para pelajar agar mereka lebih terdedah kepada pelbagai bentuk soalan dan cara memahami ayat.

3. Memperkenalkan setiap kata penghubung dalam jarak yang berjauhan antara satu penghubung kepada satu penghubung yang lain.
4. Tidak memperkenalkan ayat-ayat bersyarat ini dengan menterjemah atau menyamaertikannya dalam apa jua bahasa sekalipun. Pengenalan haruslah terus kepada konsep situasi sesuatu fungsi kata penghubung.

Cadangan ini disokong melalui pengalaman penyelidik pada awal pembabitan penyelidik dalam pembelajaran BJ, penyelidik telah memperkenalkan setiap kata penghubung ABBJ seperti juga ayat-ayat bersyarat dalam bahasa Melayu dan juga bahasa Inggeris. Ini telah menimbulkan kekeliruan para pelajar dalam penggunaan dan para pelajar gagal membezakan setiap fungsi yang wujud dalam ABBJ. Setelah beberapa tahun kemudian penyelidik telah menukar strategi pengajaran ABBJ dengan cara memperkenalkan terus kepada konsep situasi sesuatu fungsi kata penghubung. Ternyata strategi sebegini lebih berkesan dan para pelajar

tidak lagi merujuk kepada ABBM ataupun ayat-ayat bersyarat bahasa Inggeris sebelum menggunakannya.

5. Perbanyakkan contoh-contoh ayat mengikut situasi keadaan pembelajaran supaya wujudnya tabiat pertuturan harian. Contohnya menggunakan fenomena ataupun senario yang hanya wujud di sekeliling keadaan pembelajaran. Kerana contoh ayat-ayat yang disediakan dalam buku-buku teks bahasa Jepun kebanyakannya hanya merujuk kepada persekitaran negara Jepun seperti musim, budaya, sikap orang Jepun dan sebagainya.
6. Mendedahkan kepada latihan yang boleh membezakan fungsi samada dalam bentuk objektif mahupun bentuk pembacaan.

5.5 Cadangan Penyelidikan Akan Datang

Diharap penyelidikan ini dapat memberi serba sedikit panduan berdasarkan data yang diperolehi kepada penyelidik akan datang yang berminat untuk membuat penyelidikan tentang ABBJ untuk seterusnya.

Penyelidik mencadangkan agar penyelidikan dijalankan pada peringkat atau tahap yang lebih tinggi mengenai contoh penggunaan ABBJ di kalangan pelajar-pelajar setelah menjalani beberapa tahun kehidupan di Jepun.

Penyelidik juga mencadangkan agar penyelidikan dijalankan dalam dua bentuk ujian iaitu ujian objektif dan karangan. Ini adalah bertujuan untuk menentukan

masihkah wujud kesilapan interlingual dan intralingual dalam perolehan pembelajaran bahasa kedua seseorang setelah menjalani beberapa tahun kehidupan di Jepun.

5.6 Penutup

Semoga penyelidikan ini dapat memberi :

1. Panduan kepada para pengajar.
2. Landasan untuk memantapkan lagi pengajaran.
3. Penekanan terhadap peranan pengajar dalam proses pengajaran dan pembelajaran dalam kelas agar penguasaan penggunaan ABBJ dapat menarik minat para pelajar dan tidak dianggap sesuatu yang membebankan.

Penyelidik berharap agar apa yang telah dibincangkan dan segala cadangan yang telah dikemukakan dapat diterima dan dipraktikkan demi kepentingan pelajar dalam penggunaan ABBJ.